

Kika Kat

Kika en Kuki Kat zijn geen doetjes. Hun huis ligt vol lege wc-rolletjes, knikkers, kussens, knuffels, pingpongballetjes, rinkelende sleutelbossen... allemaal meegegraaid bij de andere dieren van de Woodywereld.

‘Hé Kuki,’ zegt Kika. ‘Wat als we de wolwinkel van Schaap Leon eens overvallen?’

‘Goed idee,’ zegt Kuki en ze beginnen meteen te plannen. Ze zoeken twee tassen waarin ze zoveel mogelijk bollen wol kunnen stoppen. Ze vinden een eik waaraan ze hun klauwen extra scherp kunnen vijlen. Ze kiezen een dag voor de grote overval, op een uur waarin Schaap Leon zijn lunch bijeen gaat grazen. En omdat nadenken hard werk is, gaan ze daarna acht uur liggen slapen in de zon. Ze dromen van grote bollen wol tussen hun pootjes... morgen slaan ze toe, maar eerst: prrrrrrrr.

Terwijl de twee schurkjes zich spinnend uitstrekken, vliegt Walt Wijze Uil op vanuit hun open raam. Na een korte zweefvlucht landt hij bij Leons winkel.

‘Oehoe Leon!’

Schaap Leon schrikt. ‘Wat scheelt eraan, Walt?’

‘De katten willen je een loer lappen

Maar daar gaan wijhij! niet in trappen

We zorgen voor dubbel en dik verweer,

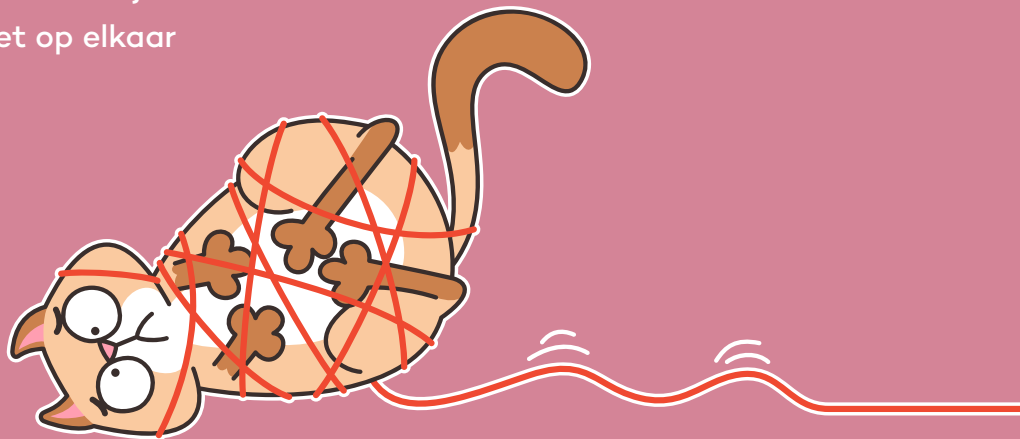
Dan komen ze – oehoe! – niet nog een keer.’

‘Ik laat me niet zomaar beroven door die harige bandieten,’ zegt Leon. ‘Waar is mijn geweer?’

‘Neehee!’ zegt Walt, ‘dat gaan we niet doe-hoen!’

‘Een beetje afschrikken mag toch wel? Het is maar een geweer van op de kermis. Of neem ik mijn katapult? Daar mik ik altijd raak mee.’

‘Boehoe, Leon! We schieten niet op elkaar

wegens totaal fout en onverdedigbaar.

Nog in geen honderd of zelfs duizend jaar
krenken we ook maar één enkel dierenhaar.'

'Dan weet ik het ook niet mé-hé-héeeer,' blaast Leon boos. 'Of zal ik mijn wol gewoon afgeven aan die boeven?'

'Neehee, Leon, die wol is en blijft van jou,
zonder je winkel sta je mooi in de kou.

Maar ik heb een beter idee tegen die katten
die je mooie bollen wol willen jatten.'

Hij fluistert zijn idee in het oor van zijn vriend: 'fzfzfzfzfzfzfz.'

'Denk je echt dat dat gaat werken?' vraagt Leon.

Maar Walt vliegt al weg om nog snel een uiltje te gaan knappen.

Een dag later is het zover. Het is bijna lunchtijd, de zon schijnt en de katten maken zich klaar voor de overval.

'Laten we onze nagels nog eens gaan bijvijlen,' zegt Kuki. 'Die Leon is een stevig schaap, we moeten voorbereid zijn.'

'Onze nagels zijn scherp genoeg,' zegt Kika. 'En Leon heeft ook wol genoeg. Een paar bollen meer of minder? Dat merkt hij niet eens!'

'Denk je?'

'Niet twifelen, Kuki. We gaan ervoor.'

Ze sluipen met slepende staart de straten door tot bij Schaap Leon. Voor de winkel staat het vol dozen.

'Wat gek. Leon gaat toch niet verhuizen?' zegt Kika.

Kuki springt in een doos. 'Leeg!' roept hij.

'Kom er maar weer uit,' roept Kika.

Wat Kuki meteen doet, maar onmiddellijk daarna springt hij in een andere doos. 'Ook leeg!' roept hij. En dan kan ook Kika zich niet meer inhouden. De twee springen in en uit de dozen, houden zich schuil voor elkaar, springen in dezelfde dozen, rollebollen over elkaar, gapen eens wijd en vallen dan in elkaars pootjes in slaap.

Walt en Leon komen vanuit de winkel toegesnel en plakken de doos dicht.
'Hé,' roept Kuki, 'wat moet dat? Laat ons eruit!'
'Als jullie belo-hoven Leons winkel met rust te laten,' zegt Walt. 'Geen kattenkwaad mee-heer!'
Kuki en Kika zweren het op elkaars hoofd.
'Doe open!' briesen ze.
'Blijf nog maar even zitten,' blaas Leon, 'katten hebben negen levens, toch, Walt?'
'Oehoe! Wat nóg leuker is dan stoeien met wol
is een lege doos, dan gaat een kat pas echt uit de bol
Gratis levering aan huis regelen we zo,
en deze doos krijgen jullie van ons cadeau.'
Ze hijsen de doos op Leons rug en brengen Kuki en Kika naar hun huis.
'Opgeruimd staat netjes,' zegt Walt met een lange gaap.
'En nu ben ik toe-hoe aan een diepe, diepe slaap.'

WOODY